

Svätá budhistická Tipitaka:
 Samyutta Nikaya (Skupinové
 diskusie) - Devata-samyutta
 (Dévy)
 Samyutta Nikaya
 Skupinové diskusie
 Ogha-tarana Sutta
 Preplávanie záplavy
 Toto som počul.
 Pri jednej príležitosti
 sa Budha zdržiaval neďaleko
 Savatthi pri háji Jeta,
 v Anathapindikovom parku.
 Potom v temnote noci
 istá déva,
 ktorej mimoriadna žiara
 osvietila celý háj Jeta,
 prišla k Požehnanému.
 Pri príchode sa mu uklonila
 a postavila sa na stranu.
 Ako tam tak stála,
 povedala mu:
 „Povedz mi, drahý Pane,
 ako si preplával
 cez záplavu.“
 „Preplával som záplavu
 bez odrážania,
 bez státia na mieste.“
 „Ako si ale, drahý pane,
 preplával cez záplavu
 bez odrážania,
 bez státia na mieste?“
 „Keď som sa odrazil
 dopredu, zakrútilo ma.
 Keď som zostával na mieste,
 klesal som.
 A tak som preplával záplavu
 bez odrážania
 a bez státia na mieste.“
 Po dlhom čase
 vidím brahmana,
 úplne nepripútaného,
 ktorý bez odrážania
 a bez státia na mieste,
 prekročil prekážky sveta.
 To je to, čo povedala déva.
 Učiteľ to potvrdil.
 Ako si uvedomila, že
 Učiteľ jej dal za pravdu,
 uklonila sa mu,

obišla ho tak,
 že ho mala po pravom boku
 a potom zrazu zmizla.
 Upaneyyam Sutta
 Odsúdený k záhube
 Toto som počul.
 Pri jednej príležitosti
 sa Budha zdržiaval neďaleko
 Savatthi pri háji Jeta,
 v Anathapindikovom parku.
 Keď sa noc chýlila ku koncu,
 istý déva osvetlil celý háj Jeta
 svojim žiarivým telom,
 keď prichádzal
 k Požehnanému,
 a ako k nemu prišiel,
 postavil sa na stranu.
 Stojac na strane,
 déva pred Požehnaným
 prehovoril tieto verše:
 Život vedie len do záhuby.
 Náš čas je krátky.
 Neexistuje nič, čo nás
 môže uchrániť od záhuby.
 Rozjímajúc takto
 o strachu zo smrti,
 získajme zásluhy,
 ktoré nám prinesú blaženosť.
 Požehnaný odpovedal:
 Život vedie len do záhuby.
 Náš čas je krátky.
 Neexistuje nič, čo nás
 môže uchrániť od záhuby.
 Rozjímajúc takto
 o strachu zo smrti,
 pohrdaj svetskými lákadlami,
 hľadaj konečný mier.
 Maanakaamo Sutta
 Márnivé mienky
 Déva prehovoril tieto verše:
 Kto nepotlačil všetky
 márnivé mienky,
 komu chýba múdrosť,
 kto je neovládateľný,
 nerozvážny,
 môže v lesoch zotrvať sám
 ale aj tak neunikne ríši smrti.
 Požehnaný odpovedal:
 Kto je sústredený a
 zanechá pýchu,

jeho srdce a myseľ
 sú čestné a uvoľnené,
 pozorne zotráva
 osamote v lesoch,
 vskutku unikne ríši smrti.
 Araňňa Sutta
 Divočina
 Stojac na strane,
 déva sa obrátil
 na Budhu s veršom:
 Žijú v divočine,
 zotrávajú pokojní,
 zostávajú cudní,
 jedia jedno jedlo denne:
 prečo sú ich tváre
 také jasné a pokojné?
 Budha odpovedal:
 Nesmútia nad minulosťou,
 netúžia po budúcnosti.
 Žijú v prítomnosti.
 Preto sú ich tváre
 také jasné a pokojné.
 Kvôli túžbe po budúcnosti
 a smúteniu nad minulosťou
 blázni chradnú ako
 odseknutá zelená trstina.
 Dukkaram (Kummo)
 Sutta
 Ťažké
 (alebo Korytnačka)
 Déva prehovoril tieto verše:
 Ťažké je vydržať,
 ťažké je znášať
 samotársky život pre toho,
 komu chýba skúsenosť.
 Prekážok je veľa,
 hlupák je stratený.
 Ako dlho dokáže
 znášať svätý život,
 ak nedokáže udržať
 srdce pod dohľadom?
 Chytený raz tu, raz tam,
 potkýna sa, padá.
 Požehnaný odpovedal:
 Ako korytnačka stiahne
 do svojho panciera každý úd,
 mních, v ústraní,
 s myslou používanou,
 nepripútaný,
 neubližujúc nikomu,

vášne úplne utišené,
 žije neobviňujúc nikoho.
 Samiddhi Sutta
 Samiddhi
 Toto som počul.
 Raz Požehnaný zotrval
 pri Raajagaha
 v parku Tapodaa.
 Ctihodný Samiddhi,
 s príchodom svitania
 vstal a išiel sa okúpať
 do horúcich prameňov.
 Keď sa vykúpil,
 vyšiel z horúcich prameňov,
 postavil sa, odetý
 do jednoduchého odevu
 sušil svoje telo.
 Potom,
 keď sa noc chýlila ku koncu,
 istá déva osvetlila celé
 jazero horúcich prameňov
 svojou žiarivou krásou,
 keď prišla
 k Ctihodnému Samiddhi,
 vznášala sa vo vzduchu
 a adresovala mu tieto verše:
 Nemajúc žiadnu zábavu,
 mních prosí o almužnu,
 nejedol dnes ešte nič,
 len prosí o almužnu,
 prečo sa najskôr nenasýtiš,
 mních, až potom neprosíš
 o almužnu, aby sa tvoja
 prchavá hodina nepominula?
 Samiddhi odpovedal:
 „Hodina“ hovoríš,
 ale ja nepoznám hodinu.
 Moja hodina je skrytá,
 nie je odhalená.
 Preto som zdržanlivý
 a len prosím o almužnu,
 aby moja prchavá
 hodina nepominula.
 Potom déva zostúpila na zem
 a povedala Samiddhimu:
 „Si mladý, mních,
 aby si zanechal svet,
 čierne vlasy,
 v rozkveti mladosti.
 Vo svojej mladom rozkveti

si neužívaš rozkoše zmyslov.
 Nasýť sa, mních,
 ľudských potešení.
 Neodmietaj súčasný okamih,
 aby si hľadal to,
 čo čas prinesie.“
 „Priateľka, ja neodmietam
 súčasný okamih,
 aby som hľadal to,
 že čas prinesie.
 Ja odmietam to,
 čo prinesie čas, aby som
 hľadal súčasný okamih.
 Potešenia času, priateľka,
 ako povedal Požehnaný,
 sú plné bolesti,
 plné utrpenia vedúceho
 do väčšieho nebezpečenstva.
 Táto Dhamma je
 tu prítomná, mimo času,
 vyzýva na preskúmanie
 vedie dopredu,
 aby bola realizovaná múdrom
 pre neho.“
 „Akým spôsobom, mních,
 povedal Požehnaný,
 že potešenia času
 sú plné bolesti,
 plné utrpenia a vedú
 do väčšieho nebezpečenstva?
 Akým spôsobom
 je táto Dhamma
 tu prítomná, mimo času,
 vyzýva na preskúmanie
 vedie dopredu,
 aby bola realizovaná múdrom
 pre neho?“
 „Priateľka, ja som nový,
 nie je to dlho, čo som opustil
 svet, som nováčik.
 Nie som schopný
 vysvetliť ti detailne túto
 Dhammu a disciplínu.
 Ale Budha,
 Arahant, Plne Osvietený,
 sa zdržiava pri Raajagaha
 v parku Tapodaa.
 Chod' za Požehnaným
 a spýtaj sa ho
 na túto záležitosť“.

Potom maj na pamäti
 vysvetlenie, ktoré ti dá.“
 „Nie je pre nás ľahké,
 mních, dostať sa
 k Požehnanému.
 Je obklopený
 inými dévami veľkej sily.
 Ak sa ty, mních,
 dostaneš k Požehnanému
 a spýtaš sa ho na túto vec,
 potom možno
 my môžeme prísť
 a vypočuť si to učenie.“
 „Veľmi dobre, priateľka,“
 odpovedal jej
 Ctihodný Samiddhi,
 odišiel za Budhom,
 uklonil sa mu
 a sadol si na stranu.
 Potom rovnakými slovami
 rozpovedal
 celý príbeh Budhovi.
 „Ak Pane, tá déva
 hovorila pravdu,
 je práve tu, nie ďaleko.“
 Keď to vyslovil,
 déva povedala
 Ctihodnému Samiddhimu:
 „Spýtaj sa ho, mních,
 spýtaj sa ho! Podarilo
 sa mi dostať sa sem!“
 Potom sa Budha
 obrátil na dévu veršom:
 Tí, ktorí súdia podľa
 mien a konceptov,
 robiac svoj príbytok
 z mien a konceptov,
 ktorí nedokážu rozlíšiť
 spôsob pomenovania,
 tí sú podriadení vláde smrti.
 Ten, kto spoznal
 spôsob pomenovania,
 nepredpokladá, že ten,
 kto má meno, existuje.
 Žiaden taký prípad pre neho
 popravde neexistuje,
 pričom niekto by mohol
 povedať: „On je to alebo to“.
 Ak vieš, čo to znamená,
 povedz mi víla.

„Pane, nepochopila som úplne zmysel toho, čo Vaša Blaženosť vyjadrila v krátkosti. Bolo by pre mňa dobré, Pane, keby Vaša Blaženosť vysvetlila úplne to, čo bolo vyjadrené v krátkosti, aby som mohla spoznať význam toho.“
 Požehnaný povedal:
 „Som rovnaký, alebo lepší, alebo nižšej hodnoty“:
 Všetky také jalové úsudky vedú k sporu, kto je nepohnutý všetkými týmito troma mienkami, také márne rozdiely zanecháva zničené. Ak vieš, čo to znamená, víla, povedz mi.
 „Pane, ani teraz nechápem plný zmysel toho, čo Vaša Blaženosť vyjadrila v krátkosti. Bolo by pre mňa dobré, Pane, keby Vaša Blaženosť vysvetlila úplne to, čo bolo vyjadrené v krátkosti, aby som mohla spoznať význam toho.“
 Požehnaný povedal:
 Ten, kto nedáva nálepky a nemá márnivé mienky, odstránil túžbu po mene a forme, oslobodený od pút a bolesti, bez túžob. Márne hľadájúc, nikto nenájde takého človeka, ani bohovia ani ľudia, na Zemi, nad ňou, v Nebi ani v inej sfére. Ak vieš, čo to znamená, víla, povedz mi.
 „Pane, významu toho, čo Vaša Blaženosť vyjadrila v krátkosti rozumiem úplne, je to takto:

Človek by nemal robiť žiadne zlo svojou rečou, nikde, ani telom ani myšlienkami, zanechať túžby, byť pozorný a vedomý, a tak predchádzať bolesti, ktorá je neúčelná.“
 Araham Sutta
 Arahant
 Déva povedal:
 Ten, kto je Arahant, jeho práca je dosiahnutá, zbavený chýb, v poslednom telesnom odeve, taký mních by stále mohol použiť také slová ako je „ja“.
 Ešte by mohol povedať:
 „Toto volajú moje.“
 Bol by taký mních náchylný k márnivým mienkam?
 Požehnaný povedal:
 Putá sú pre neho zničené bez mienok, všetky reťaze sebaklamu sú odhodnené: skutočne múdry, on je už za takými myšlienkami. Taký mních by stále mohol použiť také slová ako je „ja“.
 Ešte by mohol povedať:
 „Toto volajú moje.“
 Dobré si vedomý bežnej svetskej reči, hovoril by prispôsobujúc sa takému použitiu.
 Aditta Sutta (Dom) v ohni
 Počul som, že pri jednej príležitosti sa Budha zdržiaval neďaleko Savatthi v háji Jeta, v kláštore Anathapindika. Vtedy v temnote noci, istá déva, ktorej mimoriadna žiara osvietila celý háj Jeta, prišla k Požehnanému,

pri príchode sa mu uklonila a postavila sa na stranu. Ako tam tak stála, zarecitovala v prítomnosti Požehnaného tieto verše:
 Keď je dom v ohni, zachránená nádoba je tá, ktorá sa bude používať, nie tá, ktorá tam zostala a zhorela.
 Takže keď je svet v ohni, so starobou a smrťou, človek by mal zachrániť svoje bohatstvo dávaním: čo je dané, je dobre zachránené. To, čo je dané, nesie ovocie, ako potešenie. Čo nie je dané, to nie: odnesú to zlodeji alebo králi, zhorí to v požiari alebo sa to stratí. Potom nakoniec človek zanechá telo spolu so svojím majetkom. Vediať toto, inteligentný človek sa teší z majetku a dáva. Keď sa tešil a dával podľa svojich možností, nepokarhaný odchádza do nebeského stavu.
 Kindada Sutta
 Darca čoho
 Déva povedal:
 Darca čoho je darcom sily?
 Darca čoho je darcom krásy?
 Darca čoho je darcom pohodlia?
 Darca čoho je darcom videnia?
 A kto je darcom všetkého?
 Odpovedz mi na to prosím.
 Budha povedal:
 Darca jedla je darcom sily.
 Darca šiat je darcom krásy.
 Darca voza je darcom pohodlia.
 Darca lampy je darcom videnia.

A ten, kto dáva obydlie,
je ten, kto dáva všetko.
Ale ten, kto učí Dhammu,
je darcom nesmrteľnosti.
Iccha Sutta
Túžba
Déva povedal:
Čím je svet zviazaný?
Potlačením čoho
je oslobodený?
Zanechaním čoho
sú všetky putá prerezané?
Budha povedal:
Svet je zviazaný túžbou.
Potlačením túžby
je oslobodený.
Zanechaním túžby
sú všetky putá prerezané.
Ghatva Sutta
Zabitie
Ako tam stála
na jednej strane,
déva Požehnanému
zarecitovala tento verš:
Zabitím čoho spíš pokojne?
Zabitím čoho sa netrápiš?
Zabitie akej veci
Gotama schváli?
Budha povedal:
Zabitím hnevu
budeš spať pokojne.
Zabitím hnevu
sa nebudeš trápiť.
Vznešený chváli
zabitie hnevu –
hnev má sladký vrchol
a jedovatý koreň –
keď ho zabiješ,
nebudeš sa trápiť.